

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Γ. Κυθραιώτου-Θεοδώρου, Ε.Δ.

Αριθμός υπόθεσης: 643/2020

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Κατηγορούσα αρχή

ν

1. ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

2. ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ

Κατηγορούμενοι

28 Μαΐου, 2020

Για κατηγορούσα αρχή: κα Χατζηκωνσταντή

Για κατηγορούμενο 1: κ. Στεφάνου

Για κατηγορούμενο 2: κ. Πολυχρόνης και κ. Τσολακίδης

ΠΟΙΝΗ

Οι κατηγορούμενοι έχουν παραδεχθεί ενοχή σε όλες τις κατηγορίες που αντιμετωπίζουν. Συγκεκριμένα, παραδέχθηκαν ενοχή σε μια κατηγορία που αντιμετώπιζαν από κοινού και που αφορά το αδίκημα της συνομωσίας προς διάπραξης κακουργήματος (1^η κατηγορία, άρθρο 371 Κεφ. 154). Επιπρόσθετα, ο κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε ενοχή σε μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, ήτοι 250 γραμμάρια κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια (2^η κατηγορία, άρθρο 6(3) Ν. 29/1972), μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β που αφορά την ίδια ποσότητα κάνναβης (3^η κατηγορία, άρθρο 6(2) Ν. 29/1972) και μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα για ποσό €180,

έσοδο από το αδίκημα της 2^{ης} κατηγορίας (4^η κατηγορία, άρθρο 4(1)(α)(iii) Ν. 188(I)/2007). Ο κατηγορούμενος 2 παραδέχθηκε ενοχή σε μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, ήτοι 281 γραμμάρια κάνναβης και 170 γραμμάρια ρητίνης κάνναβης, με σκοπό την προμήθεια (5^η κατηγορία, άρθρο 6(3) Ν. 29/1972), μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β στον κατηγορούμενο 1, ήτοι 250 γραμμάρια κάνναβης (6^η κατηγορία, άρθρο 6(3) Ν. 29/1972), μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, ήτοι 31 γραμμάρια κάνναβης και 170 γραμμάρια ρητίνης κάνναβης (7^η κατηγορία, άρθρο 6(2) Ν. 29/1972) και μια κατηγορία που αφορά το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες για ποσό €11.910 έσοδο από το αδίκημα της 5^{ης} κατηγορίας (8^η κατηγορία, άρθρο 4(1)(α)(iii) Ν. 188(I)/2007).

Τα γεγονότα που περιβάλλουν τη διάπραξη των αδικημάτων παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο από τη συνήγορο της κατηγορούσας αρχής. Συνοπτικά, η ΥΚΑΝ είχε λάβει πληροφορία ότι ο κατηγορούμενος 1 θα παραλάμβανε ποσότητα ναρκωτικών από τον κατηγορούμενο 2. Αστυνομικοί της ΥΚΑΝ παρακολούθησαν τον κατηγορούμενο 1 και τον ανέκοψαν όταν είχε αναχωρήσει με μοτοσυκλέτα από πολυκατοικία στην οποία βρισκόταν το κατάστημα του κατηγορούμενου 2. Όταν ερωτήθηκε εάν έχει κάτι παράνομο στην κατοχή του, αυτός έβγαλε από το σακάκι του και τους έδωσε συσκευασία με 250 γραμμάρια κάνναβης αναφέροντας ότι τα είχε παραλάβει από τον κατηγορούμενο 2. Εντοπίστηκε επίσης στην κατοχή του κατηγορούμενου 1, το χρηματικό ποσό της 4^{ης} κατηγορίας.

Μέλη της ΥΚΑΝ μετέβηκαν στο κατάστημα του κατηγορούμενου 2 και, όταν τον πληροφόρησαν για τον λόγο της άφιξης τους, αυτός έδωσε γραπτή συγκατάθεση για τη διεξαγωγή έρευνας στο κατάστημα και στο αυτοκίνητο του. Κατά την έρευνα εντοπίστηκε, μεταξύ άλλων, η ποσότητα των ναρκωτικών της 7^{ης} κατηγορίας και ο κατηγορούμενος 2 ανέφερε ότι είναι ναρκωτικά που χρησιμοποιεί ο ίδιος. Κατά τη διάρκεια της έρευνας ο κατηγορούμενος 2 ανέφερε στα μέλη της ΥΚΑΝ ότι εκείνος είχε δώσει στον κατηγορούμενο 1 την ποσότητα κάνναβης που είχε ανευρεθεί στην κατοχή του. Στα πλαίσια της έρευνας εντοπίστηκε και το χρηματικό ποσό της 8^{ης} κατηγορίας.

Αυτά είναι σε συντομία τα γεγονότα που περιβάλλουν τη διάπραξη των αδικημάτων.

Σημειώνω ότι οι κατηγορούμενοι 1 και 2 τελούν υπό κράτηση από την καταχώρηση της παρούσας υπόθεσης στις 27.3.2020.

Τα αδικήματα που έχουν διαπράξει οι κατηγορούμενοι είναι πολύ σοβαρά. Σαφώς σοβαρότερα είναι τα αδικήματα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β με σκοπό την προμήθεια και προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, για τα οποία ο Νόμος προνοεί

ότι τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης μέχρι και δια βίου. Αυστηρές ποινές προνοούνται και για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι 14 χρόνια, ενώ το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι 8 χρόνια. Τέλος, το αδίκημα της συνομοσίας για διάπραξη κακουργήματος τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι 7 χρόνια.

Σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας το Δικαστήριο καλείται να επιλέξει το ορθό είδος και μέτρο της ποινής που θα επιβάλει στους κατηγορούμενους.

Κατά την επιλογή του είδους και την επιμέτρηση της ποινής, το Δικαστήριο έχει καθήκον να εξατομικεύσει την ποινή που θα επιβάλει¹. Η προσπάθεια και επιδίωξη του Δικαστηρίου στα πλαίσια της εξατομίκευσης είναι η ποινή που θα επιβληθεί να είναι τέτοια ώστε να συνιστά δίκαιη επίπτωση και συνέπεια για τη διάπραξη των αδικημάτων. Για να είναι δίκαιη, η ποινή πρέπει να αρμόζει τόσο στα αδικήματα αλλά και στον συγκεκριμένο παραβάτη.

Άκουσα τα όσα ανέφεραν στο Δικαστήριο οι συνήγοροι των κατηγορούμενων για σκοπούς μετριασμού της ποινής και μελέτησα τις γραπτές αγορεύσεις τους και τα έγγραφα που τις συνοδεύουν καθώς και τη νομολογία στην οποία με παρέπεμψαν.

Ο κατηγορούμενος 1 είναι σήμερα 33 ετών. Μέχρι τη σύλληψη του διέμενε με τους γονείς του και έχει ακόμα μια αδερφή. Είναι απόφοιτος σχολής κομμωτικής όμως στο παρελθόν εργάστηκε σε οικοδομές και ως πλασιέ. Είναι σήμερα λήπτης Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος ενώ παράλληλα εργαζόταν περιστασιακά τον τελευταίο καιρό σε οικοδομές για να καλύψει τα έξοδα διαβίωσης του και να βοηθήσει οικονομικά την οικογένεια του. Από τα όσα εξήγησε ο συνήγορος του σε σχέση με τις προσωπικές του περιστάσεις, διακρίνω ότι προέρχεται από συγκροτημένη οικογένεια. Οι γονείς του, που είναι πρόσφυγες, αντιμετωπίζουν και οι δύο σοβαρά προβλήματα υγείας και σήμερα λαμβάνουν και οι δύο σύνταξη. Φαίνεται ότι η οικογένεια του κατηγορούμενου 1 αντιμετώπιζε πάντα οικονομικά προβλήματα.

Ο κατηγορούμενος 1 αντιμετώπιζε προβλήματα ψυχικής υγείας από νεαρή ηλικία. Από 12 ετών παρακολουθείται από ψυχίατρο, αρχικά από τον Δρ. Μικελίδη και αργότερα από τον Δρ. Κυριακίδη. Είναι επίσης χρήστης ναρκωτικών από χρόνια. Το 2016 είχε προσπαθήσει να απεξαρτηθεί και είχε ενταχθεί σε πρόγραμμα απεξάρτησης στην Αγία Σκέπη όμως η προσπάθεια του δεν ήταν επιτυχής και δεν έχει καταφέρει μέχρι σήμερα να απεξαρτηθεί

¹ Μεταξύ άλλων, Γ. Ε. ν Μαρία Γεωργίου Στυλιανού (2001) 2 ΑΑΔ 55.

πλήρως. Εξέφρασε όμως, μέσω του δικηγόρου του, την επιθυμία και πρόθεση να συνεχίσει τις προσπάθειες του για απεξάρτηση.

Πρέπει να συμπληρώσω ότι ο κατηγορούμενος 1 δεν έχει λευκό ποινικό μητρώο. Ήταν κατηγορούμενος στην ποινική υπόθεση 23506/2015 του Κακουργιοδικείου Λευκωσίας. Η υπόθεση αφορούσε αδικήματα ίδιας φύσης με της παρούσας υπόθεσης. Μετά από παραδοχή του στην υπόθεση εκείνη, ο κατηγορούμενος 1 είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση 5 ετών. Θα επανέλθω στην υπόθεση εκείνη στην συνέχεια της απόφασης μου. Σημειώνω όμως ότι το γεγονός πως βαρύνεται με μια προηγούμενη καταδίκη και μάλιστα για αδικήματα ίδιας φύσης με την παρούσα υπόθεση του στερεί το δικαίωμα να αναμένει την ίδια επιείκεια όπως ένας κατηγορούμενος που διαπράττει για πρώτη φορά αδίκημα.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 1 εξήγησε στα πλαίσια της αγόρευσης του και τους λόγους που τον οδήγησαν στη διάπραξη των αδικημάτων της παρούσας υπόθεσης. Λόγω της χρήσης ναρκωτικών είναι δημιουργήσει χρέος προς τρίτο πρόσωπο και για να το αποπληρώσει συμφώνησε να παραλάβει από τον κατηγορούμενο 2 την ποσότητα των ναρκωτικών που βρέθηκε στην κατοχή του με σκοπό να την παραδώσει στο τρίτο πρόσωπο. Θα λάμβανε σαν επιπρόσθετο αντάλλαγμα ποσό €50. Δεν κατονομάζει το τρίτο αυτό πρόσωπο γιατί φοβάται για τη ζωή του.

Ο συνήγορος του τόνισε ότι ο φόβος που αισθάνεται για τη ζωή του δεν είναι απλώς πρόφαση αλλά η πραγματικότητα. Παρέπεμψε στην ποινική υπόθεση 23506/2015 και εξήγησε ότι στην υπόθεση εκείνη ο κατηγορούμενος 1 είχε παραδεχθεί ενοχή και, αφού του επιβλήθηκε ποινή, είχε καταθέσει ως μάρτυρας κατηγορίας εναντίον του πρώην συγκατηγορούμενου του. Σημειώνω ότι το Κακουργιοδικείο Λευκωσίας στην τελική του απόφαση ημερομηνίας 12.10.2016 σε εκείνη την υπόθεση, είχε κρίνει ως αξιόπιστο μάρτυρα τον κατηγορούμενο 1, τον οποίο χαρακτήρισε ως «τον πιο ουσιώδη μάρτυρα κατηγορίας». Βασίστηκε στη μαρτυρία του κατηγορούμενου 1 για την καταδίκη του πρώην συγκατηγορούμενου του. Αυτό, εισηγείται ο δικηγόρος του, είναι ένδειξη ότι ο κατηγορούμενος 1 είναι πρόσωπο που έχει καταθέσει στο παρελθόν εναντίον εμπόρων ναρκωτικών και έχει βοηθήσει τις δικτυικές αρχές. Στην παρούσα όμως περίπτωση, η απειλή που αισθάνεται είναι τέτοια ώστε να θεωρεί ότι δεν μπορεί να κατονομάσει το τρίτο πρόσωπο στο οποίο θα παρέδιδε τα ναρκωτικά.

Προχωρώ στον κατηγορούμενο 2. Συνοπτικά και πάλιν σημειώνω ότι είναι 32 ετών, ολοκλήρωσε τη στρατιωτική του θητεία και τις σπουδές του και εργάζεται στον διαφημιστικό κλάδο. Είναι κατά 50% μέτοχος σε εταιρεία η οποία παρέχει διαφημιστικές υπηρεσίες. Η εργασία του είναι σταθερή και τα εισοδήματά του επίσης σταθερά. Είναι αρραβωνιασμένος

και συζεί με την αρραβωνιαστικιά του, με την οποία αγόρασε διαμέρισμα το οποίο θα τους παραδοθεί τον Σεπτέμβριο.

Η αρραβωνιαστικιά του προέρχεται από συγκροτημένη οικογένεια. Τόσο εκείνη όσο και η οικογένεια της στηρίζουν τον κατηγορούμενο 2 και του συμπαραστέκονται στην παρούσα υπόθεση. Ο συνήγορος του παρέπεμψε στο γεγονός ότι η μητέρα της αρραβωνιαστικιάς του ήταν έτοιμη να αναλάβει ως αξιόχρεος εγγυητής για ποσό €200.000, ώστε ο κατηγορούμενος 2 να παραμείνει ελεύθερος υπό όρους μέχρι την εκδίκαση της παρούσας υπόθεσης. Αυτό, εισηγήθηκε, είναι ενδεικτικό του πόσο τον αγαπούν και τον στηρίζουν και ενδεικτικό της έκτασης της εμπιστοσύνης που του έχουν.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 2 πρόσθεσε ότι ο κατηγορούμενος υποφέρει από διατροφικά προβλήματα που δημιουργούν διατροφικούς περιορισμούς καθώς και από δερματικές αλλεργίες. Η κατάσταση του απαιτεί αυστηρή τήρηση κανόνων υγιεινής και συγκεκριμένη διατροφή για να αποτρέπονται εξάρσεις των συμπτωμάτων του. Οι συνθήκες κράτησης του επιτείνουν τα προβλήματα αυτά και αναγκάζουν τον κατηγορούμενο 2 να αντιμετωπίζει δυσχέρειες που άλλοι κρατούμενοι δεν αντιμετωπίζουν.

Ανέφερε επίσης ότι και ο κατηγορούμενος 2 προέρχεται από συγκροτημένη και αγαπημένη οικογένεια. Οι σχέσεις του με την μητέρα του είναι πολύ αρμονικές. Τον Νοέμβριο του 2016 ο πατέρας του είχε ατύχημα στο σπίτι όταν έπεσε από τη σκάλα ενώ πήγαινε να πιεί νερό. Από την πτώση υπέστη σοβαρότατη κρανιοεγκεφαλική κάκωση και νοσηλεύταν για βδομάδες σε κωματώδη κατάσταση. Μεταφέρθηκε τελικά στο Μέλαθρον για αποκατάσταση όμως απεβίωσε περί τα τέλη Ιανουαρίου 2017 από εγκεφαλική αιμορραγία. Τα γεγονότα αυτά ήταν πολύ τραυματικά για τον κατηγορούμενο 2. Του προκάλεσαν κατάθλιψη η οποία τον οδήγησε στην χρήση ναρκωτικών.

Σύμφωνα με το συνήγορο του κατηγορούμενου 2, ο εθισμός του στα ναρκωτικά σε συνάρτηση με τις συγκυρίες όπως διαμορφώθηκαν λόγω των περιοριστικών μέτρων που λήφθηκαν για την αποτροπή της εξάπλωσης του κορωνοϊού οδήγησαν τον κατηγορούμενο 2 στη διάπραξη των αδικημάτων. Τα αδικήματα διαπράχθηκαν στις 19.3.2020, στην αρχή της εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων. Ο κατηγορούμενος 2, φοβούμενος ότι εξαιτίας των περιορισμών δεν θα μπορούσε να εξασφαλίσει ναρκωτικά, αγόρασε την ποσότητα του κατηγορητηρίου. Πρόθεση του ήταν όπως από αυτή την ποσότητα καλύψει τις δικές του ανάγκες την περίοδο που θα ήταν σε ισχύ τα περιοριστικά μέτρα και, επιπρόσθετα, να τη διαθέσει και σε φίλους του χρήστες χωρίς κέρδος.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 2 υποστήριξε ότι η περίπτωση του κατηγορούμενου 2 διαφοροποιείται από την περίπτωση ενός εμπόρου ναρκωτικών ο οποίος πωλεί ναρκωτικά στην κοινότητα, σε διάφορα άγνωστα σε αυτόν άτομα, με σκοπό το κέρδος.

Συμφωνώ με το συνήγορο του κατηγορούμενου 2 ότι η προμήθεια ναρκωτικών δεν εξισώνεται με την εμπορία ναρκωτικών. Υπάρχει διάκριση μεταξύ αυτών των εννοιών η οποία αναγνωρίζεται και από τη νομολογία².

Στην προκειμένη περίπτωση, οι κατηγορούμενοι δεν είχαν πρόθεση να προμηθεύσουν τα ναρκωτικά, σε άγνωστο, αόριστο κοινό, σε εμπορική βάση, για αποκόμιση οικονομικού κέρδους. Οι ενδείξεις είναι ότι είχαν σκοπό να προμηθεύσουν τα ναρκωτικά σε συγκεκριμένα άτομα/φίλους που γνώριζαν, όχι σε εμπορική βάση. Η περίπτωση και των δύο κατηγορούμενων ανήκει σε μια ενδιάμεση βαθμίδα, μεταξύ της απλής κατοχής και της εμπορίας ναρκωτικών³.

Παρενθετικά να σημειώσω ότι η ύπαρξη του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες του άρθρου 4(1)(α)(iii) του Ν. 188(I)/2007 δεν είναι ασύμβατη με αυτή τη θέση. Το εν λόγω αδίκημα συνίσταται στο ότι οι κατηγορούμενοι, κατείχαν τα χρήματα της 4^{ης} και 8^{ης} κατηγορίας ενώ γνώριζαν ότι αποτελούσαν «έσοδο» από παράνομη δραστηριότητα. Η έννοια του «έσοδου», όπως προκύπτει από τις ερμηνευτικές διατάξεις του Ν. 188(I)/2007 δεν αναφέρεται μόνο σε εμπορικό κέρδος αλλά περιλαμβάνει και περιουσία που προήλθε από παράνομη δραστηριότητα.

Ο συνήγορος του κατηγορούμενου 2, εξέφρασε την επιθυμία και πρόθεση του κατηγορούμενου 2 όπως απεξαρτηθεί από τα ναρκωτικά. Ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος 2 είχε ενεργήσει επιπόλαια και δεν είχε αντιληφθεί προηγουμένως τη βλάβη που προξενούσε στον εαυτό του. Εξήγησε ότι από τις 27.3.2020 που βρίσκεται υπό κράτηση για την παρούσα υπόθεση, λόγω του εγκλεισμού του έχει απεξαρτηθεί σωματικά από τα ναρκωτικά. Αντιλαμβάνεται όμως ότι η πραγματική απεξάρτηση δεν περιορίζεται μόνο στην σωματική απεξάρτηση. Ζήτησε όπως ενταχθεί στο πρόγραμμα απεξάρτησης των Φυλακών όμως, λόγω των μέτρων που λαμβάνει η διεύθυνση των Φυλακών για την αποτροπή εξάπλωσης του κορωνοϊού, το πρόγραμμα Δανάη έχει ανασταλεί. Εξέφρασε την πρόθεση και επιθυμία του κατηγορούμενου 2 όπως, μόλις αυτό καταστεί δυνατό, αναζητήσει εξειδικευμένη βοήθεια και στήριξη στην προσπάθεια του για απεξάρτηση.

² Γ.Ε. ν Στέλιου Νεοφύτου Σατανά κ.α. (1996) 2 ΑΑΔ 257

³ Σχετικά *Sentencing in Cyprus*, 2nd edition, page 215, *R v Lawrence Dibden* [2000] 1 Cr. App. R (S) 64, *R v John Bennett* [1998] 1 Cr. App. R (S) 429, *R v Francis Blackhm* [1997] 2 Cr. App. R (S) 275

Στις περιπτώσεις παραβατών που είναι χρήστες ναρκωτικών, πρέπει να αναγνωρίζεται κάθε προσπάθεια απεξάρτησης. Αυτό ισχύει ακόμα και στις περιπτώσεις που η προσπάθεια δεν είναι επιτυχημένη⁴ - όπως συμβαίνει με τον κατηγορούμενο 1 ο οποίος είχε ενταχθεί στο πρόγραμμα της Αγίας Σκέπης στο παρελθόν χωρίς όμως επιτυχία.

Προσθέτω ότι ο κατηγορούμενος 2 έχει λευκό ποινικό μητρώο. Το γεγονός ότι δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες συνιστά ένα σημαντικό μετριαστικό στοιχείο και του δίνει το δικαίωμα να αναμένει πιο επιεική αντιμετώπιση από το Δικαστήριο⁵.

Υπέρ των κατηγορούμενων προσμετρά και η στάση που τήρησαν μετά τη διάπραξη των αδικημάτων⁶. Πρόκειται για ένα σημείο που τόνισαν και οι δύο συνήγοροι. Παραδέχτηκαν αμέσως τη διάπραξη των αδικημάτων, μόλις εντοπίστηκαν από την αστυνομία. Ο κατηγορούμενος 1 παρέδωσε τα ναρκωτικά στους αστυνομικούς που τον ανέκοψαν ενώ ο κατηγορούμενος 2, συναίνεσε αμέσως στη διεξαγωγή έρευνας στο κατάστημα του και παραδέχτηκε ότι τα ναρκωτικά που εντοπίστηκαν ήταν δικά του αλλά και ότι αυτός είχε παραδώσει στον κατηγορούμενο 1 την ποσότητα που είχε εντοπιστεί στην κατοχή του. Τήρησαν την ίδια στάση και στο Δικαστήριο όπου παραδέχτηκαν αμέσως όλες τις κατηγορίες που αντιμετώπιζαν.

Κρίνω ότι οι ενέργειες τους αυτές είναι ενδείξεις ότι η μεταμέλεια και απολογία που έχουν εκφράσει μέσω των συνηγόρων τους είναι ειλικρινής και έμπρακτη.

Περαιτέρω ένδειξη της έμπρακτης μεταμέλειάς τους είναι και η επιθυμία των κατηγορούμενων, που εξέφρασαν μέσω των δικηγόρων τους, όπως τα χρήματα που είχαν στην κατοχή τους και αφορούν τα αδικήματα της 4^{ης} και 8^{ης} κατηγορίας διατεθούν στον Σύνδεσμο Προστασίας των Δικαιωμάτων Φυλακισμένων και Αποφυλακισθέντων και χρησιμοποιηθούν προς βοήθεια άπορων αποφυλακισθέντων.

Στα όσα έχω προαναφέρει προσθέτω ότι από τα γεγονότα, όπως εκτέθηκαν από την κατηγορούσα αρχή, αλλά και από τα όσα έθεσαν υπόψη μου οι συνήγοροι των κατηγορούμενων, προκύπτει ότι στην παρούσα υπόθεση απουσιάζουν στοιχεία που, σύμφωνα με το άρθρο 30(4)(α) του Ν. 29/1977, θα καθιστούσαν τα αδικήματα αυξημένης σοβαρότητας. Δηλαδή δεν έχω ενδείξεις για ύπαρξη οργανωμένης ομάδας εγκληματιών, που να έχει διεθνή δράση. Δεν έχω ενδείξεις ότι οι κατηγορούμενοι εμπλέκονται σε άλλες παράνομες δραστηριότητες. Δεν έχει χρησιμοποιηθεί βία από μέρους τους, δεν κατέχουν

⁴ Πέτρος Α. Χριστοφίδης ν Δημοκρατίας (2004) 2 ΑΑΔ 148, Καρακάννα ν Αστυνομίας (2004) 2 ΑΑΔ 463

⁵ Γεωργίου άλλως Καμμούγιαρος ν Αστυνομίας (2003) 2 Α.Α.Δ. 565, Ψωμά ν Αστυνομίας (1992) 2 ΑΑΔ 40

⁶ Χαρτούμπαλλος ν Αστυνομίας (2002) 2 ΑΑΔ 28

δημόσιο αξίωμα, δεν διαπιστώνεται θυματοποίηση άλλων ατόμων και το αδίκημα δεν έχει διαπραχθεί σε τέτοιο χώρο που να το καθιστά επιβαρυντικό.

Έχω κατά νου όλα τα πιο πάνω. Παράλληλα όμως σημειώνω ότι το καθήκον για εξατομίκευση της ποινής δεν πρέπει να επενεργεί με τέτοιο τρόπο ώστε να εξουδετερώνει ή να υποβαθμίζει τη σοβαρότητα των αδικημάτων⁷.

Τα αδικήματα που έχουν διαπράξει οι κατηγορούμενοι είναι πολύ σοβαρά, ειδικά τα αδικήματα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό την προμήθεια. Το πρόβλημα των ναρκωτικών είναι τεράστιο στην Κύπρο. Είναι πρόβλημα προσωπικό, του ίδιου του παραβάτη που είναι και χρήστης. Είναι όμως και πρόβλημα της κοινωνίας. Τα ναρκωτικά έχουν χαρακτηριστεί ως καρκίνωμα στο σώμα ολόκληρης της κοινωνίας και συμφωνώ με αυτό τον χαρακτηρισμό. Δυστυχώς είναι πρόβλημα το οποίο μεγεθύνεται συνεχώς.

Μια από τις βασικές επιδιώξεις του Δικαστηρίου κατά το στάδιο επιβολής ποινής, σε περιπτώσεις αδικημάτων που αφορούν ναρκωτικές ουσίες, είναι να συμβάλλουν στη συλλογική κοινωνική προσπάθεια ώστε η χρήση ναρκωτικών να μην αποτελεί επιλογή οποιουδήποτε.

Ακόμα και σε περιπτώσεις σοβαρών αδικημάτων όπως στην παρούσα υπόθεση, η επιβολή αυστηρής ποινής δεν είναι αυτοσκοπός. Όμως η επιβολή αυστηρών ποινών είναι ένας από τους πιο αποτελεσματικούς μηχανισμούς αποτροπής διάπραξης τέτοιων αδικημάτων⁸. Μια αυστηρή ποινή τείνει να έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα, τόσο για τον ίδιο τον παραβάτη ώστε να μην επαναλάβει την ίδια συμπεριφορά αλλά και για άλλους επίδοξους παραβάτες.

Η καθοδήγηση από τη νομολογία δείχνει μια σταθερή τάση ότι αδικήματα αυτής της φύσης τιμωρούνται με ποινές φυλάκισης.

Έχω σταθμίσει όλα τα δεδομένα ενώπιον μου. Πολλοί παράγοντες, στους οποίους έχω αναφερθεί πιο πάνω, είναι ελαφρυντικοί για τους κατηγορούμενους και τους δίνουν το δικαίωμα να διεκδικούν επιεική αντιμετώπιση. Η διεργασία επιλογής του ορθού είδους και μέτρου της ποινής, εστιάζεται στο να διαγνώσει το Δικαστήριο τη σωστή ισορροπία μεταξύ αυστηρότητας και επιείκειας.

Σε αυτή την περίπτωση, κρίνω ότι η φύση των αδικημάτων και η ποσότητα των ναρκωτικών δεν επιτρέπει την επιλογή άλλης ποινής παρά της φυλάκισης. Άλλου είδους ποινή δεν θα εξυπηρετούσε τους σκοπούς του νομοθέτη και θα υποβάθμιζε ανεπίτρεπτα τη σοβαρότητα

⁷ Ιωάννου άλλως Μουσικός ν Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 286

⁸ Παναγιώτου ν Δημοκρατίας (1997) 2 ΑΑΔ 138, Παναγή ν Δημοκρατίας (1993) 2 ΑΑΔ 47), Καμούγιαρος ν Αστυνομίας (2003) 2 ΑΑΔ 565 και Pilién ν Αστυνομίας (ανωτέρω)

των αδικημάτων. Οι διάφοροι μετριαστικοί παράγοντες στους οποίους έχω αναφερθεί δεν μπορούν να διαφοροποιήσουν το είδος της ποινής. Τους λαμβάνω όμως υπόψη σε σχέση με το ύψος της.

Εξαντλώντας κάθε δυνατή επιείκεια, επιβάλλω τις ακόλουθες ποινές:

Στον κατηγορούμενο 1:

(α) ποινή φυλάκισης 8 μηνών στην 1^η κατηγορία, και

(β) ποινή φυλάκισης 12 μηνών στην 2^η κατηγορία, και

Δεν επιβάλλω ποινή στην 3^η κατηγορία γιατί τα γεγονότα που την αφορούν περιλαμβάνονται στα γεγονότα της 2^{ης} κατηγορίας.

Δεν επιβάλλω ποινή στην 4^η κατηγορία γιατί έχει ήδη επιβληθεί ποινή για το γενεσιουργό αδίκημα της 2^{ης} κατηγορίας.

Στον κατηγορούμενο 2:

(α) ποινή φυλάκισης 8 μηνών στην 1^η κατηγορία,

(β) ποινή φυλάκισης 18 μηνών στην 5^η κατηγορία, και

(γ) ποινή φυλάκισης 18 μηνών στην 6^η κατηγορία.

Δεν επιβάλλω ποινή στην 7^η κατηγορία γιατί τα γεγονότα που την αφορούν περιλαμβάνονται στα γεγονότα της 5^{ης} κατηγορίας.

Δεν επιβάλλω ποινή στην 8^η κατηγορία γιατί έχει ήδη επιβληθεί ποινή για το γενεσιουργό αδίκημα της 5^{ης} κατηγορίας.

Ενόψει του ότι τα αδικήματα διαπράχθηκαν στα πλαίσια ενιαίας συμπεριφοράς, κρίνω ορθό όπως οι ποινές συντρέχουν και εκδίδεται αντίστοιχη διαταγή.

Εξέτασα, όπως εισηγήθηκαν και οι συνήγοροι των κατηγορουμένων, κατά πόσο το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης και οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορούμενων δικαιολογούν την αναστολή εκτέλεσης των ποινών που έχουν επιβληθεί⁹.

⁹ Άρθρο 3, Ν. 95/1972, Σιμίσιου ν Αστυνομίας (2012) 2 ΑΑΔ 699 και Κωνσταντίνου ν. Αστυνομίας (2009) 2 ΑΑΔ 583

Η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου για αναστολή εκτέλεσης ποινής φυλάκισης είναι ευρεία και κατά την άσκηση της το Δικαστήριο μπορεί και πρέπει να λαμβάνει υπόψη διάφορους παράγοντες που κρίνει σχετικούς¹⁰.

Η δυνατότητα αναστολής εκτέλεσης ποινής φυλάκισης εξυπηρετεί ένα από τους βασικότερους σκοπούς της ποινικής διεργασίας που είναι η αναμόρφωση του παραβάτη.

Το Δικαστήριο πρέπει να εξετάσει τα περιστατικά της υπόθεσης και τις προσωπικές περιστάσεις του παραβάτη που έχει ενώπιόν του και να αναζητήσει ενδείξεις ότι σε περίπτωση που δώσει μια δεύτερη ευκαιρία στον παραβάτη μέσω της αναστολής της ποινής του, τότε είναι μειωμένες οι πιθανότητες επανάληψης της παραβατικής συμπεριφοράς.

Ένας από τους βασικούς δείκτες στη βάση των οποίων αποτιμάται η δυνατότητα αναμόρφωσης είναι η αντίδραση και ενέργειες του παραβάτη μετά που αποκαλύφθηκε η διάπραξη των αδικημάτων. Δίνω ιδιαίτερη βαρύτητα στις πρώτες αντιδράσεις και ενέργειες γιατί τις θεωρώ αυθόρμητες και γνήσιες.

Σε αυτή την περίπτωση, οι κατηγορούμενοι από την πρώτη στιγμή επέλεξαν μια στάση που δείχνει μεταμέλεια και διάθεση για ανάληψη των ευθυνών τους. Ο κατηγορούμενος 1 μόλις ανακόπηκε από τα μέλη της ΥΚΑΝ έβγαλε από το σακάκι του και τους παρέδωσε τα ναρκωτικά. Ο κατηγορούμενος 2 μόλις τα μέλη της ΥΚΑΝ έφτασαν στο κατάστημα του, έδωσε γραπτώς συγκατάθεση για έρευνα του γραφείου και οχήματος του, παραδέχτηκε ότι τα ναρκωτικά που εκεί ανευρέθηκαν ήταν δικά του καθώς και ότι εκείνος είχε δώσει στον κατηγορούμενο 1 τα ναρκωτικά που είχε στην κατοχή του. Αυτά έγιναν χωρίς η αστυνομία να έχει εξασφαλίσει προηγουμένως εντάλματα σύλληψης ή έρευνας και πριν οι κατηγορούμενοι λάβουν νομική συμβουλή. Οι αντιδράσεις τους αυτές δείχνουν ότι αναγνώρισαν το λανθασμένο των πράξεων τους και ότι δεν προσπάθησαν να αποφύγουν τις συνέπειες. Η στάση τους παρέμεινε η ίδια και στο Δικαστήριο όπου παραδέχτηκαν άμεσα ενοχή στις κατηγορίες που αντιμετώπιζαν.

Η ειλικρινής και έμπρακτη μεταμέλεια είναι ισχυρή ένδειξη ότι ένας παραβάτης μπορεί να αναμορφωθεί χωρίς να απαιτείται ο εγκλεισμός του στη Φυλακή.

Έχω επίσης προσμετρήσει, όπως εισηγήθηκαν οι συνήγοροι των κατηγορούμενων, ότι η παρούσα ποινή επιβάλλεται σε περίοδο πανδημίας. Γνωρίζει το Δικαστήριο ότι στα πλαίσια της προσπάθειας περιορισμού της εξάπλωσης του κορωνοϊού, η διεύθυνση των Φυλακών έχει λάβει αριθμό μέτρων. Ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, οι κρατούμενοι δεν έχουν τη

¹⁰ Demetriou v. R (1976) 2 JSC 386 και Γενικός Εισαγγελέας v Φανιέρου (1996)2 ΑΑΔ 303

δυνατότητα να δεχθούν επισκέψεις όπως προηγουμένως, έχουν ανασταλεί αναμορφωτικά προγράμματα και οι κρατούμενοι υφίστανται αυξημένους περιορισμούς στις μετακινήσεις τους. Ο εγκλεισμός ενός καταδικασθέντα ενώ εφαρμόζονται αυτά τα μέτρα είναι πιο δύσχερης και επιβαρυντικός. Αυτή η πραγματικότητα έχει αναγνωριστεί στο κοινοδίκαιο. Στην πολύ πρόσφατη Αγγλική απόφαση R v Manning [2020] EWCA Crim 592, ο Lord Chief Justice αναφέρει σχετικά στην απόφαση του τα ακόλουθα:

«We are hearing this Reference at the end of April 2020, when the nation remains in lock-down as a result of the Covid-19 emergency. The impact of that emergency on prisons is well-known... The current conditions in prisons represent a factor which can properly be taken into account in deciding whether to suspend a sentence. In accordance with established principles, any court will take into account the likely impact of a custodial sentence upon an offender and, where appropriate, upon others as well. Judges and magistrates can, therefore, and in our judgment should, keep in mind that the impact of a custodial sentence is likely to be heavier during the current emergency than it would otherwise be. Those in custody are, for example, confined to their cells for much longer periods than would otherwise be the case... They are unable to receive visits. Both they and their families are likely to be anxious about the risk of the transmission of Covid-19.»

Επιπρόσθετα των πιο πάνω, στην περίπτωση του κατηγορούμενου 1 έχω λάβει υπόψη ακόμα ένα παράγοντα. Όπως προανέφερα, στις 9.3.2016 ο κατηγορούμενος 1 είχε καταδικαστεί την ποινική υπόθεση 23506/2015 σε 5 χρόνια φυλάκισης. Από την επιστολή του Επόπτη του Γραφείου Παραλαβής και Απόλυσης των Κεντρικών Φυλακών ημερομηνίας 6.5.2020 που παρουσίασε ο συνήγορος του κατηγορούμενου 1 προκύπτει ότι την 1.3.2008 ο κατηγορούμενος 1 είχε ευεργετηθεί με αναστολή της ποινής του κατά ¼. Το ένταλμα απονομής χάριτος προνοούσε ότι η αναστολή ίσχυε για περίοδο 3 ετών από την ημερομηνία αποφυλάκισης. Στις 15.6.2018 ευεργετήθηκε ξανά με αναστολή της ποινής του και απολύθηκε από το Τμήμα Φυλακών. Σε εκείνο το ένταλμα απονομής χάριτος προβλεπόταν ότι η ποινή αναστέλλεται για περίοδο 3 ετών από τις 15.6.2018. Προέβλεπε επίσης ότι εάν πριν την πάροδο της περιόδου αναστολής ο κατάδικος διέπραττε νέο αδίκημα τότε η ανασταλείσα ποινή θα ενεργοποιηθεί αυτόματα ώστε μετά την έκτιση οποιαδήποτε νέας ποινής ο κατάδικος να εκτίσει το υπόλοιπο της ανασταλείσας ποινής του.

Η πρόνοια στο ένταλμα απονομής χάριτος ότι η ανασταθείσα ποινή θα πρέπει να εκτιθεί διαδοχικά με την ποινή που επιβλήθηκε στην παρούσα υπόθεση, σημαίνει ότι μετά που ο κατηγορούμενος 1 θα εκτίσει την ποινή φυλάκισης 12 μηνών που επιβλήθηκε στην παρούσα

υπόθεση, θα πρέπει να εκτίσει και το υπόλοιπο της ποινής που του είχε επιβληθεί στην υπόθεση 23506/2015, δηλαδή ακόμα 1 χρόνο και 3 μήνες. Σημειώνω ότι ο κατηγορούμενος 1 είναι ήδη υπό κράτηση για την παρούσα υπόθεση από 27.3.2020.

Ενόψει αυτών των δεδομένων, συμφωνώ με το συνήγορο του κατηγορούμενου 1 ότι το αποτέλεσμα της διαδοχικότητας των ποινών θα είναι δυσανάλογο και υπερβολικό για τον κατηγορούμενο 1.

Επομένως, για τους λόγους που εξήγησα, καταλήγω ότι είναι ορθό και δίκαιο όπως ανασταλεί η εκτέλεση των ποινών που έχουν επιβληθεί στους κατηγορούμενους 1 και 2.

Οι ποινές αναστέλλονται για 3 χρόνια από σήμερα.

Αναφορικά με τον κατηγορούμενο 2, για να διασφαλιστεί η καλή διαγωγή του κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, εκδίδω διάταγμα επιτήρησης δυνάμει του άρθρου 5 του Ν. 95/1972.

Το διάταγμα ισχύει για 3 χρόνια από σήμερα. Κατά την περίοδο αυτή ο κατηγορούμενος 2 διατάσσεται όπως:

- (α) Τελεί υπό την επιτήρηση αρμόδιου Κηδεμονευτικού Λειτουργού.
- (β) Διαμένει μόνιμα στην διεύθυνση που έχει δηλώσει και κοινοποιήσει εκ των προτέρων οποιαδήποτε αλλαγή διεύθυνσης στον Κηδεμονευτικό Λειτουργό υπό την επιτήρηση του οποίου θα τελεί.
- (γ) Παρουσιάζεται και/ή επικοινωνεί με τον Κηδεμονευτικό Λειτουργό σύμφωνα με τις οδηγίες που εκείνος θα δίδει.
- (δ) Συμμορφώνεται και συνεργάζεται καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου επιτήρησης με τις υποδείξεις και απαιτήσεις του Κηδεμονευτικού Λειτουργού που ο Κηδεμονευτικός Λειτουργός θα κρίνει αναγκαίες για τη διασφάλιση της καλής διαγωγής του κατηγορούμενου και αποτροπής επανάληψης ή διάπραξης άλλου αδικήματος.
- (ε) Ο Κηδεμονευτικός Λειτουργός θα συναντάται και θα λαμβάνει αναφορά από τον Κατηγορούμενο 2 κάθε μήνα και θα υποβάλλει στο Δικαστήριο έκθεση προόδου αναφορικά με την τήρηση και εφαρμογή του διατάγματος κάθε 6 μήνες.
- (στ) Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος 2 δεν συμμορφώνεται με τις πρόνοιες του διατάγματος επιτήρησης ή δεν συμμορφώνεται με τις υποδείξεις του Κηδεμονευτικού Λειτουργού, το Δικαστήριο να ενημερωθεί αμέσως με σχετική έκθεση του Κηδεμονευτικού Λειτουργού.

Αντίγραφο του διατάγματος επιτήρησης να αποσταλεί από τον Πρωτοκολλητή στο Επαρχιακό Γραφείο Ευημερίας Λευκωσίας.

Ενόψει του ότι ο κατηγορούμενος 1 θα εκτίσει το υπόλοιπο της ανασταλείσας ποινής στην υπόθεση 23506/2015, δεν θα ήταν χρήσιμη η έκδοση αντίστοιχου διατάγματος επιτήρησης στη δική του περίπτωση.

Τέλος, ως η επιθυμία των κατηγορούμενων 1 και 2, τα ποσά της 4^{ης} και 8^{ης} κατηγορίας να διατεθούν στο Σύνδεσμο Προστασίας των Δικαιωμάτων Φυλακισμένων και Αποφυλακισθέντων, για να χρησιμοποιηθούν προς βοήθεια άπορων αποφυλακισθέντων.

.....
Γ. Κυθραιώτου-Θεοδώρου, Ε.Δ.

Πιστόν αντίγραφο
Πρωτοκολλητής